

Herman het hangbuikzwijn vond het leven best wel fijn.
Hij modderde en wroette de hele dag door.

Hij was goed in modderen en wroeten, de beste eigenlijk.
Maar Herman deed niet aan wedstrijdjes.

Niet zoals de kippen, die kakelden over wie het eerste ei gelegd had.
Of welke kip er als de kippen bij was.

Of zoals de haan, die elke ochtend als eerste wakker wilde zijn.
En overal bovenuit kukelde: 'Ik ben de eerste, de béste!'